PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
OWR.ZT.4211.3.2025.177.XI.KKu3

Wrocław, dnia 14 sierpnia 2025 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 i 3 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo Energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266 ze zm.) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.),

po rozpatrzeniu wniosku
przedsiębiorstwa energetycznego:
ECO Jelenia Góra Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w Jeleniej Górze,
zwanego dalej: *„Przedsiębiorstwem”*,

zawartego w piśmie z dnia 11 lutego 2025 r., ostatecznie uzupełnionego w dniu 13 sierpnia 2025 r. w sprawie zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej,

zatwierdzam

ustaloną przez Przedsiębiorstwo taryfę dla energii elektrycznej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, stanowiącą załącznik do niniejszej decyzji, na okres 12 miesięcy od dnia wprowadzenia taryfy do stosowania.

UZASADNIENIE

W dniu 11 lutego 2025 r., na wniosek Przedsiębiorstwa, zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej.
Zgodnie z art. 47 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo Energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesje ustala taryfę dla energii elektrycznej oraz proponuje okres jej obowiązywania. Przedłożona taryfa podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji

Energetyki, o ile jest zgodna z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44-46 ustawy – Prawo Energetyczne.

W trakcie niniejszego postępowania administracyjnego, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego stwierdzono, że Przedsiębiorstwo opracowało taryfę zgodnie z zasadami określonymi w art. 44 i 45 ustawy – Prawo Energetyczne i przepisami rozporządzenia Ministra klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 904 ze zm.).

Ustalone przez Przedsiębiorstwo, w taryfie, stawki opłat zostały skalkulowane na podstawie uzasadnionych kosztów prowadzenia działalności, zaplanowanych na okres 12 miesięcy.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – za moim pośrednictwem, w terminie czternastu dni od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy Prawo energetyczne oraz art. 479^{46} pkt 1 i art. 479^{47} § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 ze zm.).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanym dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo o zmianę decyzji w całości lub w części (art. 479^{49} Kodeksu postępowania cywilnego). Odwołanie należy przesłać na adres Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki – ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego 49-57, 50-032 Wrocław (adres do eDoręczeń: AE:PL-25259-52521-UECUJ-18).
3. Odwołanie od decyzji Prezesa URE podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł, zgodnie z art. 32 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 959 ze zm.). Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych, stosownie do przepisów art. 100 i następnych ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, albo o przyznanie pomocy prawnej, stosownie do przepisów art. 117 Kodeksu postępowania cywilnego.
4. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydal decyzję (art. 127a § 1 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego). Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez stronę,

decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego

5. Stosownie do art. 47 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, taryfa zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki – Energia elektryczna".
6. Stosownie do art. 47 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, Przedsiębiorstwo wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania, z wyjątkiem stawki jakościowej, stawki opłaty OZE, stawki opłaty kogeneracyjnej oraz stawki opłaty mocowej obowiązujących od dnia 1 stycznia 2025 r.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki
z upoważnienia

Dyrektor
Południowo-Zachodniego
Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą we Wrocławiu

Henryk Kossak
/podpisano elektronicznie/

ECO Jelenia Góra Sp. z o.o.

z siedzibą w Jeleniej Górze

NINIEJSZA TARYFA STANOWI
ZAŁĄCZNIK
DO DECYZJI PREZESA URE
z dnia 14 sierpnia 2025 r.
nr DWR.ZT.4111.3.2025.177.XI.RKn.3

z upoważnienia Prezesa URE

Henryk Kossak

TARYFA
DLA ENERGII ELEKTRYCZNEJ

w zakresie dystrybucji

energii elektrycznej

ECO Jelenia Góra Sp. z o.o.

Katarzyna Barbara Graboś

Elektronicznie podpisany przez Katarzyna Barbara Graboś
Data: 2025.08.13 11:14:46 +02'00'

Jelenia Góra, 2025 r.

1. Informacje o taryfie

1.1. Taryfa uwzględnia postanowienia:

1.1.1. Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.) zwanej dalej: *„ustawą"*;

1.1.2. Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. 2024 r. poz. 904 z późn. zm.), zwanego dalej: *„rozporządzeniem taryfowym"*;

1.1.3. Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2023 r., poz. 819, z późn. zm.), zwanego dalej: *„rozporządzeniem systemowym"*;

1.1.4. Ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2022 r., poz. 311), zwanej dalej: *„ustawą o rozwiązaniu KDT"*;

1.1.5. Ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, z późn. zm.), zwanej dalej: *„ustawą o OZE"*;

1.1.6. Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 63/2024, z dnia 29 listopada 2024 r.
w sprawie wysokości stawki opłaty OZE na rok kalendarzowy 2025;

1.1.7. Ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2025 r. poz. 610 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o rynku mocy";

1.1.8. Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 55/2024 z dnia 30 września 2024r. w sprawie wybranych godzin doby przypadających na godziny szczytowego zapotrzebowania na moc w systemie wyznaczone odrębnie dla kwartałów roku dostaw 2025 – na potrzeby obliczania opłaty mocowej należnej od odbiorców końcowych, o których mowa w art. 89a ust. 1 pkt 2) ustawy o rynku mocy;

1.1.9. Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 26/2025 z dnia 30 maja 2025r., w sprawie stawek opłaty mocowej na okres od 1 lipca 2025 do dnia 31 grudnia 2025;

1.1.10. Ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289 z późn. zm.), zwanej dalej: *„ustawą o elektromobilności"*;

1.1.11. Ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602 z późn. zm.) zwanej dalej: *„ustawą kogeneracyjną"*;

1.1.12. Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2024 r. w sprawie wysokości stawki opłaty kogeneracyjnej na rok 2025 (Dz. U. z 2024 r., poz. 1759);

1.1.13. Ustawy z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2024 r., poz. 1831);

1.2. Warunki stosowania taryfy

1.2.1. Niniejsza Taryfa ustalona przez ECO Jelenia Góra sp. z o.o. w Jeleniej Górze, zwaną dalej „Operatorem" obowiązuje odbiorców przyłączonych do sieci Operatora i jest stosowana w rozliczeniach z odbiorcami przyłączonymi do jego sieci, w tym operatorów systemów dystrybucyjnych nieposiadających co najmniej dwóch sieciowych miejsc dostarczania energii elektrycznej połączonych siecią tego operatora oraz z podmiotami stosownie do zawartych umów i świadczonych im usług oraz w zakresie nielegalnego poboru energii elektrycznej.

1.2.2. Stawki opłat w niniejszej taryfie, zostały skalkulowane przy uwzględnieniu kosztów zakupu usług dystrybucyjnych od dostawcy tj. Tauron Dystrybucja SA.

Dyrektor
Południowego Wschodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

1.2.3. Odbiorcy przyłączeni do sieci zlokalizowanej na obszarze innego dostawcy usług dystrybucyjnych lub innego obszaru obecnego dostawcy, w którym stosowane są inne stawki opłat, nie mogą być rozliczani w oparciu o stawki opłat zawarte w niniejszej taryfie.

1.2.4. Taryfa określa:

a) grupy taryfowe i szczegółowe kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;

b) sposób ustalania opłat za przyłączenie do sieci Operatora;

c) stawki opłat za świadczenie usługi dystrybucji oraz opłat wynikających z odrębnych przepisów, o których mowa w pkt 1.1 d), 1.1 e), 1.1 g), 1.1 k) i warunki ich stosowania, z uwzględnieniem podziału na stawki wynikające z:

- dystrybucji energii elektrycznej (składniki zmienne i stałe stawki sieciowej),
- korzystania z krajowego systemu elektroenergetycznego (stawki jakościowe),
- odczytywania wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych i ich bieżącej kontroli (stawki abonamentowe),
- przedterminowego rozwiązania kontraktów długoterminowych (stawki opłaty przejściowej);
- zapewnienia dostępności energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym (stawka opłaty OZE);
- udzielenia wsparcia dla energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji (stawka opłaty kogeneracyjnej)
- zapewnienia średnioterminowego i długoterminowego bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej do odbiorców końcowych (stawka opłaty mocowej);

d) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców;

e) sposób ustalania opłat za:

- ponadumowny pobór energii biernej,
- przekroczenia mocy umownej,
- nielegalny pobór energii elektrycznej;

f) opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy, opłaty za wznowienie dostarczania energii elektrycznej po wstrzymaniu jej dostaw z przyczyn, o których mowa w art. 6b ust. 1, 2 i 4 ustawy.

1.2.5. Ustalone w niniejszej taryfie stawki opłat nie zawierają podatku od towarów i usług (VAT). Podatek VAT nalicza się zgodnie z obowiązującymi przepisami.

1.2.6. Operator pobiera od wytwórcy opłatę wynikającą ze stawki jakościowej od ilości energii zużywanej na własny użytek, zgodnie z § 24 ust. 1 rozporządzenia taryfowego oraz opłatę wynikającą ze stawki jakościowej obliczoną i pobieraną przez wytwórcę od jego odbiorców, zgodnie z § 25 ust. 3 rozporządzenia taryfowego.

1.2.7. Stawki opłat zawarte w taryfie zostały ustalone dla parametrów jakościowych energii określonych w rozporządzeniu systemowym.

1.3. Definicje

1.3.1 **Miejsce dostarczania energii elektrycznej** – punkt w sieci, do którego przedsiębiorstwo energetyczne dostarcza energię elektryczną, określony w umowie o przyłączenie do sieci lub w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, lub w umowie sprzedaży energii elektrycznej albo w umowie kompleksowej, będący jednocześnie miejscem odbioru tej energii.

Dyrektor Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

1.3.2 **Moc przyłączeniowa** – moc czynna planowana do pobierania lub wprowadzania do sieci, określona w umowie o przyłączenie do sieci, jako wartość maksymalna wyznaczona w ciągu każdej godziny okresu rozliczeniowego ze średnich wartości tej mocy w okresach piętnastominutowych, służąca do zaprojektowania przyłącza.

1.3.3 **Moc umowna** – moc czynna, pobierana lub wprowadzana do sieci, określona w umowie o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej albo umowie kompleksowej, jako wartość nie mniejsza niż wyznaczona jako wartość maksymalna ze średniej wartości mocy w okresie piętnastu minut, z uwzględnieniem współczynników odzwierciedlających specyfikę układu zasilania odbiorcy.

1.3.4 **Napięcie niskie (nN)** – obejmuje napięcie znamionowe nie wyższe niż 1 kV.

1.3.5 **Napięcie średnie (SN)** – obejmuje napięcia znamionowe wyższe niż 1 kV i niższe niż 110 kV.

1.3.6 **Napięcie wysokie (WN)** – obejmuje napięcie znamionowe 110 kV.

1.3.7 **Odbiorca** – każdy, kto otrzymuje, lub pobiera energię elektryczną na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym.

1.3.8 **Okres rozliczeniowy** – okres pomiędzy dwoma kolejnymi rozliczeniowymi odczytami urządzeń do pomiaru mocy lub energii elektrycznej, dokonanymi przez Operatora.

1.3.9 **Płatnik opłaty OZE** – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

1.3.10 **Płatnik opłaty kogeneracyjnej** – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

1.3.11 **Płatnik opłaty mocowej** – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

1.3.12 **Przyłącze** – odcinek lub element sieci służące do połączenia urządzeń, instalacji lub sieci podmiotu, dostosowane do mocy przyłączeniowej, z pozostałą częścią sieci przedsiębiorstwa energetycznego, które świadczy na rzecz podmiotu przyłączanego usługę dystrybucji energii elektrycznej.

1.3.13 **Układ pomiarowo-rozliczeniowy** – liczniki i inne urządzenia pomiarowe lub pomiarowo-rozliczeniowe, w tym liczniki energii czynnej, liczniki energii biernej oraz przekładniki prądowe i napięciowe, a także układy połączeń między nimi, służące bezpośrednio lub pośrednio do pomiarów energii elektrycznej i rozliczeń za tę energię.

1.3.14 **Układ pomiarowo-rozliczeniowy sumujący** – układ pomiarowo-rozliczeniowy umożliwiający sumaryczne wyznaczenie łącznej mocy elektrycznej czynnej pobranej przez daną instalację lub sieć odbiorcy z więcej niż jednego miejsca dostarczania zasilanego na tym samym poziomie napięcia.

1.3.15 **Umowa** – umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej lub umowa kompleksowa.

1.3.16 **Umowa kompleksowa** – umowa zawierająca postanowienia umowy sprzedaży energii elektrycznej i umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, zawarta ze sprzedawcą energii elektrycznej.

1.3.17 **Umowa o świadczenie usług dystrybucji** – umowa o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej zawarta z Operatorem.

1.3.18 **Taryfa** – zbiór cen i stawek opłat oraz warunków ich stosowania, opracowany przez Operatora i wprowadzony, jako obowiązujący dla określonych w nim Odbiorców oraz innych podmiotów w trybie określonym ustawą.

1.3.19 **Zabezpieczenie przedlicznikowe** – zabezpieczenie zainstalowane najbliżej układu pomiarowo-rozliczeniowego od strony sieci Operatora i przez niego zaplombowane.

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

1.3.20 **Ogólnodostępna stacja ładowania** - stacja ładowania dostępna na zasadach równoprawnego traktowania dla każdego posiadacza pojazdu elektrycznego i pojazdu hybrydowego.

1.3.21 **Infrastruktura ładowania drogowego transportu publicznego** - punkty ładowania wraz z niezbędną dla ich funkcjonowania infrastrukturą towarzyszącą oraz stacje wodoru, przeznaczone do ładowania lub tankowania pojazdów samochodowych wykorzystywanych w transporcie publicznym, w szczególności autobusów zeroemisyjnych.

1.3.22 **Ciąg zasilania** – zespół elementów sieciowych Operatora (linii, rozdzielni stacyjnych, transformatorów), poprzez które energia elektryczna dostarczana jest do urządzeń elektroenergetycznych odbiorcy. Żaden element jednego ciągu zasilania, z wyłączeniem układu samoczynnego załączania rezerwy oraz łączników sprzęgłowych nie może wchodzić w skład drugiego i dalszych ciągów zasilania.
Ciąg zasilania powinien obejmować co najmniej:
a) sieć na napięciu zasilania urządzeń elektroenergetycznych odbiorcy;
b) stację redukującą wyższy poziom napięcia do napięcia zasilającego urządzenia elektroenergetyczne odbiorcy;
c) sieć wyższego poziomu napięcia, do której przyłączone są stacje redukujące.

1.3.25 Magazyn energii elektrycznej – instalacja umożliwiającą magazynowanie energii elektrycznej.

1.3.26 Magazynowanie energii elektrycznej – odroczenie, w systemie elektroenergetycznym, końcowego zużycia energii elektrycznej lub przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a następnie ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną.

1.3.23 **Magazyn energii elektrycznej** – instalacja umożliwiającą magazynowanie energii elektrycznej.

1.3.24 **Magazynowanie energii elektrycznej** – odroczenie, w systemie elektroenergetycznym, końcowego zużycia energii elektrycznej lub przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a następnie ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną.

1.3.25 **Opłaty za usługi dystrybucji energii elektrycznej** – opłaty za świadczone usługi dystrybucji, o których mowa w § 14 w związku z § 25 rozporządzenia taryfowego, tj. wynikające ze składnika stałego oraz zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej i stawki abonamentowej.

1.3.26 **Taryfa OSP** – taryfa dla energii elektrycznej Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A., pełniących funkcję operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

2. Zasady rozliczeń za świadczone usługi dystrybucji

2.1. Zasady kwalifikacji odbiorców do grup taryfowych

2.1.1. Odbiorcy za świadczone usługi dystrybucji energii elektrycznej rozliczani są według stawek opłat właściwych dla grup taryfowych. Podział odbiorców na grupy taryfowe dokonywany jest według kryteriów określonych w § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego.

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

2.1.2. Ustala się następujący sposób oznaczeń grup taryfowych oraz kryteria i zasady kwalifikowania odbiorców do tych grup:

GRUPY TARYFOWE	KRYTERIA KWALIFIKOWANIA ODBIORCÓW DO GRUP TARYFOWYCH:
B21 B23 B21em	Zasilanych z sieci elektroenergetycznych średniego napięcia o mocy umownej większej od 40 kW, z rozliczeniem za pobraną energię elektryczną odpowiednio: B21 – jednostrefowym, B21em – jednostrefowym, B23 – trójstrefowym (strefy: szczyt przedpołudniowy, szczyt popołudniowy, pozostałe godziny doby).
C21 C21em	Zasilanych z sieci elektroenergetycznych niskiego napięcia o mocy umownej większej od 40 kW lub prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego w torze prądowym większym od 63 A, z jednostrefowym rozliczeniem za pobraną energię elektryczną.
C11 C11em	Zasilanych z sieci elektroenergetycznych niskiego napięcia o mocy umownej większej do 40 kW lub prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego w torze prądowym większym od 63 A, z jednostrefowym rozliczeniem za pobraną energię elektryczną.
C11s	Dla odbiorców przyłączonych do sieci, niezależnie od poziomu napięcia znamionowego sieci, będących jednostkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych (Dz. U. z 2021 r., poz. 2490, z późn. zm.)

Do grup taryfowych B21em, C21em, C11em oraz kwalifikowani są odbiorcy, którzy wykorzystują energię elektryczną wyłącznie na potrzeby funkcjonowania ogólnodostępnej stacji ładowania i świadczenia na niej usług ładowania w rozumieniu ustawy o elektromobilności.

2.1.3. Stawki opłat zawarte w taryfie nie zawierają kosztów eksploatacji instalacji oświetleniowych ulic, placów, dróg publicznych (w szczególności konserwacji, wymiany źródeł światła). Odbiorca pobierający energię elektryczną na cele oświetleniowe ponosi opłaty związane z eksploatacją instalacji oświetleniowych w wysokości i na zasadach określonych w odrębnej umowie.

2.1.4. W gospodarstwach rolnych usługi dystrybucji energii elektrycznej pobieranej na cele produkcyjne (np.: szklarnie, chłodnie, chlewnie, pieczarkarnie) rozlicza się na podstawie wskazań odrębnych układów pomiarowo-rozliczeniowych, według stawek opłat właściwych dla grup B i C.

2.1.5 Odbiorcę, który pobiera energię elektryczną:

a) z kilku miejsc dostarczania tej energii położonych w sieci o różnych poziomach napięć zalicza się do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc;

b) z kilku miejsc dostarczania tej energii położonych w sieci o jednakowych poziomach napięć, można zaliczyć do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc, chyba że energia elektryczna jest pobierana do zasilania jednego zespołu urządzeń z więcej niż jednego miejsca dostarczania energii elektrycznej na tym samym poziomie napięcia wówczas odbiorca ten wybiera grupę taryfową jednakową dla wszystkich miejsc dostarczania energii elektrycznej;
– zgodnie z kryteriami podziału odbiorców na grupy taryfowe przyjętymi przez Operatora.

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

2.1.6. Odbiorca, który ze względu na przyjęty u Operatora podział odbiorców na grupy taryfowe, dokonany na podstawie kryteriów, o których mowa w pkt 2.1.2, może być dla danego miejsca dostarczania energii elektrycznej zaliczony do więcej niż jednej grupy taryfowej, wybiera jedną spośród tych grup z zastrzeżeniem pkt 2.1.10.

2.1.7. Odbiorca, o którym mowa w ust. w pkt. 2.1.6, może wystąpić do Operatora o zmianę grupy taryfowej, nie częściej niż raz na 12 miesięcy, a w przypadku zmiany stawek opłat, w okresie 60 dni od wejścia w życie nowej taryfy. Warunki zmiany grupy taryfowej określa umowa grup z zastrzeżeniem pkt 2.1.10.

2.1.8. W przypadku, gdy połączenie instalacji lub sieci odbiorcy z siecią Operatora zrealizowane jest za pomocą więcej niż jednego przyłącza/miejsca dostarczania, układy pomiarowo-rozliczeniowe muszą być zainstalowane na każdym z tych przyłączy/miejsc dostarczania, z wyjątkiem przypadków gdzie następuje naturalne sumowanie.

2.1.9. Odbiorcy zakupujący usługi dystrybucji w systemie przedpłatowym, w ramach umowy kompleksowej, ponoszą opłaty wynikające z dotychczas stosowanej grupy taryfowej z zastrzeżeniem pkt 2.1.6. lub, w przypadku odbiorców nowo przyłączonych, wg grupy taryfowej, do której mogą być zakwalifikowani zgodnie z kryteriami, o których mowa w pkt 2.1.2.

2.1.10. Odbiorca, który wybrał do rozliczeń grupę taryfową B21em lub C21em lub C11em , jest rozliczany na podstawie tej taryfy przez cały okres obowiązywania umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej zawartej z Operatorem lub umowy kompleksowej, zawartej z wybranym przez niego sprzedawcą energii elektrycznej.

2.1.11. Dla odbiorców z grup taryfowych, B21em, C21em, C11em, w rozliczeniach za usługi dystrybucji energii elektrycznej stosuje się stawki opłat obowiązujące w grupie taryfowej z rozliczeniem jednostrefowym dla danego poziomu napięcia oraz danej mocy umownej, przy czym:

1) w przypadku gdy stopień wykorzystania mocy umownej Sm jest niższy lub równy 0,100, lub niższy, z uwzględnieniem współczynnika korygującego w wysokości:

   a) 25% dla kalkulacji opłat wynikających ze składnika stałego stawki sieciowej oraz

   b) 200% dla kalkulacji opłaty z tytułu składnika zmiennego stawki sieciowej;

2) w przypadku gdy stopień wykorzystania mocy umownej Sm jest wyższy niż 0,100, z uwzględnieniem pełnej wartości składnika stałego stawki sieciowej oraz współczynnika korygującego w wysokości 150% dla kalkulacji opłaty z tytułu składnika zmiennego stawki sieciowej.

2.1.12. Stopień wykorzystania mocy umownej Sm, o którym mowa w punkcie 2.1.11. wyznacza się według wzoru:

$$S_m = E_o/(P*l_o*24)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:
E_o – łączną ilość energii elektrycznej pobranej w miejscu dostarczania energii elektrycznej przez odbiorcę na potrzeby funkcjonowania ogólnodostępnej stacji ładowania i świadczenia na niej usług ładowania, w okresie jednego roku kończącego się z dniem ostatniego dokonanego odczytu [w MWh lub kWh],
P – moc umowną dla danego odbiorcy wyznaczoną jako średnia moc umowna w okresie jednego roku kończącego się z dniem ostatniego dokonanego odczytu [w MW lub kW],
l_o – liczbę dni w okresie jednego roku kończącego się z dniem ostatniego dokonanego odczytu.

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

2.1.13. Dla nowego miejsca dostarczania energii elektrycznej dla odbiorcy z grupy taryfowej, B21em, C21em, C11em lub w przypadku odbiorcy z grupy taryfowej B21em, C21em, C11em który zużywał energię elektryczną w okresie krótszym niż jeden rok, do czasu zakończenia tego okresu stosuje się rozliczenia zgodnie z pkt 2.1.11 ppkt. 1

2.1.14. W rozliczeniach z odbiorcami zakwalifikowanymi do grupy taryfowej C11s stosuje się stawki opłat ustalone dla grupy taryfowej z rozliczeniem jednostrefowym , właściwej ze względu na poziom napięcia zasilania oraz wielkości mocy umownej, z zastrzeżeniem pkt 2.1.15

2.1.15. Dla odbiorców zakwalifikowanych do grupy taryfowej C11s, opłatę za usługi dystrybucji w części wynikającej ze składnika zmiennego stawki sieciowej ustala się na poziomie 80% składnika zmiennego stawki sieciowej właściwej dla grupy taryfowej, o której mowa w pkt 2.1.14

2.2. Strefy czasowe

2.2.1. Strefy czasowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami w grupie B23

	Pora roku	
	Lato (1 kwietnia – 30 września)	Zima (1 października 31 marca)
Szczyt przedpołudniowy :	7^{00} -13^{00}	7^{00} -13^{00}
Szczyt popołudniowy :	19^{00} - 22^{00}	16^{00} - 21^{00}
Pozostałe godziny doby*	13^{00} - 19^{00} 22^{00} - 7^{00}	13^{00} - 16^{00} 21^{00} - 7^{00}

* do strefy trzeciej (pozostałe godziny doby) zaliczane są wszystkie godziny (cała doba) sobót, niedziel, i innych dni ustawowo wolnych od pracy, o ile układy pomiarowo rozliczeniowe będące w posiadaniu odbiorcy na to pozwolą.

2.2.2. Zegary sterujące w układach pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych u odbiorców rozliczanych w strefach czasowych określonych w pkt 2.2. ustawia się według czasu zimowego i nie zmienia się w okresie obowiązywania czasu letniego. Powyższa zasada może nie być stosowana w przypadku, gdy zegary umożliwiają automatycznie utrzymanie godzin stref w okresie obowiązywania czasu letniego i zimowego.

2.3. Okresy rozliczeniowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami i ogólne zasady rozliczeń

2.3.1. Rozliczeń z odbiorcami za świadczone usługi dystrybucji oraz opłaty o których mowa w pkt 3.1.2 dokonuje się w jednomiesięcznych okresach rozliczeniowych określonych w taryfie i uzgodnionych w umowie energii elektrycznej dokonuje się w okresach rozliczeniowych określonych w taryfie i uzgodnionych w umowie.

2.3.2. W przypadku powstania nadpłaty lub niedopłaty za pobraną energię elektryczną:

a) nadpłata podlega zaliczeniu na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca nie zażąda jej zwrotu,

b) niedopłata jest doliczana do pierwszej faktury wystawianej za najbliższy okres rozliczeniowy.

2.3.3. Operator albo przedsiębiorstwo energetyczne świadczące usługi kompleksowe, wystawiając odbiorcy fakturę, w rozliczeniu dołączonym do faktury, przedstawia między innymi informacje o:

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

a) wielkości zużycia energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym, na podstawie której wyliczona została kwota należności,
b) sposobie dokonania odczytu układu pomiarowo-rozliczeniowego, czy był to odczyt fizyczny lub zdalny dokonany przez upoważnionego przedstawiciela Operatora, albo odczyt dokonany i zgłoszony przez odbiorcę,
c) sposobie wyznaczenia wielkości zużycia energii elektrycznej w sytuacji, gdy okres rozliczeniowy jest dłuższy niż miesiąc i gdy pierwszy lub ostatni dzień okresu rozliczeniowego nie pokrywa się z datami odczytów układu pomiarowo-rozliczeniowego lub gdy w trakcie trwania okresu rozliczeniowego nastąpiła zmiana cen lub stawek opłat, albo o miejscu, w którym są dostępne te informacje.

2.3.4. Rozliczenia za dostarczaną energię elektryczną są dokonywane na podstawie wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych, dla miejsc dostarczania tej energii, określonych w umowie. Dopuszcza się możliwość prowadzenia łącznych rozliczeń dla więcej niż jednego miejsca dostarczania energii.

2.3.5. W rozliczeniach z odbiorcami zakwalifikowanymi do grupy C11s stosuje się stawki opłat ustalone dla grupy taryfowej z rozliczeniem jednostrefowym, właściwej ze względu na poziom napięcia zasilania oraz wielkości mocy umownej, z zastrzeżeniem pkt 2.3.6

2.3.6. Dla odbiorców zakwalifikowanych do grupy taryfowej C11s, opłatę za usługi dystrybucji w części wynikającej ze składnika zmiennego stawki sieciowej ustala się na poziomie 80% składnika zmiennego stawki sieciowej właściwej dla grupy taryfowej o której mowa w pkt. 2.3.5

2.3.7. W przypadku zmiany stawek opłat za usługę dystrybucji w trakcie okresu rozliczeniowego, opłata wynikająca ze składnika stałego stawki sieciowej, stawki opłaty przejściowej, abonamentowej oraz stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych, o których mowa w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, pobierana jest w wysokości proporcjonalnej do ilości dni obowiązywania poprzednich i nowych stawek, a opłata wynikająca ze składnika zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej, stawki opłaty OZE, stawki opłaty kogeneracyjnej oraz stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych innych niż wymienieni w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, oraz ceny energii elektrycznej, na podstawie rozdzielenia ilości energii pobranej proporcjonalnie do liczby dni przed i po zmianie stawek w oparciu o średniodobowe zużycie energii elektrycznej przez odbiorcę w tym okresie, o ile wielkość energii nie wynika z rzeczywistego odczytu.

2.3.8. W rozliczeniach z odbiorcami, zasilanymi z własnych transformatorów, pomiarów poboru mocy i zużycia energii elektrycznej dokonuje się po stronie górnego napięcia transformatora. Jeżeli strony Umowy uzgodnią zainstalowanie układów pomiarowo–rozliczeniowych po stronie dolnego napięcia, wielkość pobranej mocy i energii elektrycznej określa się na podstawie odczytów wskazań tych układów, powiększonych o wielkości strat mocy i energii w transformatorach. Straty mocy oraz energii oblicza się na podstawie wskazań, sprawdzonych i zaplombowanych przez Operatora, urządzeń do pomiaru wielkości strat. W przypadku braku tych urządzeń wysokość strat określa Umowa.

2.3.9. Przy rozliczeniach odbiorców przyłączonych do sieci po stronie dolnego napięcia transformatora, którego właścicielem jest Operator, z zastosowaniem układów pomiarowo– rozliczeniowych zainstalowanych po stronie górnego napięcia transformatorów, straty mocy i energii elektrycznej w transformatorach, określone na zasadach podanych w punkcie 2.3.8. odpowiednio odejmuje się.

Dyrektor
Południowego Zamiejscowego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

2.3.10. W uzasadnionych technicznie przypadkach w rozliczeniach z odbiorcami zasilanymi liniami kablowymi lub napowietrznymi, które nie są własnością Operatora, w sytuacji, gdy układ pomiarowo-rozliczeniowy nie rejestruje strat energii elektrycznej występujących w tych liniach, odczyty wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego powiększa się o straty energii elektrycznej w liniach. Straty te oblicza się na podstawie wskazań urządzeń do ich pomiaru. W przypadku braku urządzeń do pomiaru strat, ilość pobranej przez odbiorcę energii elektrycznej czynnej na ich pokrycie określa się w Umowie w zależności od rodzaju, długości, przekroju i obciążenia linii.

2.3.11. W przypadku, gdy układ pomiarowo-rozliczeniowy, zainstalowany w innym miejscu niż miejsce dostarczania energii elektrycznej, rejestruje straty energii elektrycznej występujące w liniach będących własnością Operatora, to odczyty wskazań układu pomiarowo- rozliczeniowego pomniejsza się na zasadach określonych w punkcie 2.3.10.

2.3.12. W przypadku niesprawności elementu układu pomiarowo-rozliczeniowego będącego własnością odbiorcy, która skutkuje niewłaściwym rejestrowaniem zużycia energii trwającym dłużej niż trzy miesiące, do rozliczeń przyjmuje się średniodobowe zużycie energii w porównywalnym okresie rozliczeniowym, pomnożone przez liczbę dni, w których ten element układ był niesprawny, oraz stawki opłat z grupy taryfowej, do której był zakwalifikowany odbiorca, o ile umowa nie stanowi inaczej.

2.3.13. W przypadku niesprawności elementu układu pomiarowo-rozliczeniowego będącego własnością odbiorcy, uniemożliwiającej określenie ilości pobranej mocy maksymalnej, trwającej dłużej niż trzy miesiące, w rozliczeniach za zużycie mocy maksymalnej przyjmuje się wartości mocy przyłączeniowej, o ile umowa nie stanowi inaczej.

2.3.14. W przypadku trwającej dłużej niż jeden okres rozliczeniowy niesprawności elementu układu pomiarowo-rozliczeniowego, będącego własnością odbiorcy, uniemożliwiającej określenie ilości pobranej energii w strefach, do rozliczenia stosuje się stawki opłat z grupy taryfowej, według której możliwe jest dokonywanie rozliczeń w oparciu o sprawne urządzenia pomiarowo-rozliczeniowe.

2.3.15. W przypadku niesprawności, o której mowa w pkt. 2.3.14., trwającej krócej niż jeden okres rozliczeniowy lub w przypadku niesprawności elementu układu pomiarowo-rozliczeniowego będącego własnością Operatora, ilość energii pobranej w poszczególnych strefach czasowych doby ustala się na podstawie proporcji odniesionych do zużycia w tych strefach w porównywalnym okresie rozliczeniowym.

2.3.16. Przepisów pkt. 2.3.12.-2.3.15. nie stosuje się, jeśli istnieje rezerwowy układ pomiarowo-rozliczeniowy będący własnością Operatora lub odbiorcy. W takim przypadku do rozliczeń przyjmuje się wskazania rezerwowego układu pomiarowo-rozliczeniowego.

2.3.17. Czasowe odłączenie odbiorcy od sieci, na jego zlecenie, nie zwalnia go od ponoszenia opłaty dystrybucyjnej w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej i stawki opłaty przejściowej i stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych, o których mowa w art. 89a ust 1 pkt. 1) ustawy o rynku mocy.

2.3.18. Za wznowienie dostaw energii elektrycznej po wstrzymaniu jej dostaw z przyczyn, o których mowa w art. 6b ust. 1, 2 i 4 ustawy, z zastrzeżeniem art. 6c) ustawy, pobiera się opłatę w wysokości:

a) na napięciu nN	110,33
b) na napięciu SN	165,49

Dyrektor Polskiej Zachodniego Oddziału Terenowego Izby Gospodarki Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

2.4. Zasady korygowania wystawionych faktur

2.4.1. W przypadku stwierdzenia błędów w pomiarze lub odczycie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego lub innych nieprawidłowości, które spowodowały zawyżenie albo zaniżenie należności za pobraną energię elektryczną, Operator dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur.

2.4.2. Korekta, o której mowa w pkt. 2.4.1., obejmuje cały okres rozliczeniowy lub okres, w którym występowały stwierdzone błędy lub nieprawidłowości.

2.4.3. Nadpłatę wynikającą z wyliczonej korekty, o której mowa w pkt. 2.4.1., zalicza się na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca nie zażąda jej zwrotu.

2.4.4. Podstawą do wyliczenia wielkości korekty faktur, o której mowa w pkt. 2.4.1., jest wielkość błędu odczytu lub wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego.

2.4.5. Jeżeli określenie wielkości błędu, o którym mowa w pkt. 2.4.4., nie jest możliwe, podstawę do wyliczenia wielkości korekty stanowi średnia liczba jednostek energii elektrycznej za okres doby, obliczona na podstawie sumy jednostek energii elektrycznej prawidłowo wykazanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy w poprzednim okresie rozliczeniowym, pomnożona przez liczbę dni okresu, którego dotyczy korekta faktury, z zastrzeżeniem pkt. 2.4.7.

2.4.6. Jeżeli nie można ustalić średniego dobowego zużycia energii elektrycznej na podstawie poprzedniego okresu rozliczeniowego podstawą wyliczenia wielkości korekty jest wskazanie układu pomiarowo-rozliczeniowego z następnego okresu rozliczeniowego, z zastrzeżeniem pkt. 2.4.7.

2.4.7. W wyliczaniu wielkości korekty należy uwzględnić sezonowość poboru energii elektrycznej oraz inne udokumentowane okoliczności mające wpływ na wielkość poboru tej energii.

3. Szczegółowe zasady rozliczeń usług dystrybucyjnych

3.1. Opłaty za usługę dystrybucji energii elektrycznej oraz inne opłaty wynikające z odrębnych przepisów prawa wynikające z pkt. 1.1 Taryfy

3.1.1. Opłatę za świadczenie usług dystrybucji dla określonego odbiorcy, zasilanego z danego poziomu napięć znamionowych, oblicza się według wzoru:

$$O_{uD} = S_{SVn}\, x\, P_i + \sum_{m=1}^{R} S_{ZVnm}\, x\, E_{oim} + S_{oSJ} x\, E_{ok} + O_a$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_{uD}	–	opłatę, wyrażoną w zł, za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej obliczoną dla danego odbiorcy,
S_{SVn}	–	składnik stały stawki sieciowej za okres rozliczeniowy, wyrażony w zł/MW/miesiąc lub w zł/kW/miesiąc mocy umownej,
P_i	–	moc umowną określoną dla danego odbiorcy, wyrażoną w MW lub w kW,
S_{ZVnm}	–	składnik zmienny stawki sieciowej dla danej rozliczeniowej strefy czasowej (strefa czasowa m), wyrażony w zł/MWh lub w zł/kWh,

Dyrektor
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

E_{oim}	–	ilość energii elektrycznej pobranej z sieci przez danego odbiorcę w rozliczeniowej strefie czasowej m, wyrażoną w MWh lub w kWh w okresie rozliczeniowym ustalonym w taryfie,
S_{oSJ}	–	stawkę jakościową, wyrażoną w zł/MWh lub w zł/kWh,
E_{ok}	–	ilość energii elektrycznej zużytą przez odbiorców końcowych korzystających z krajowego systemu elektroenergetycznego, wyrażoną w MWh lub w kWh,
R	–	liczbę rozliczeniowych stref czasowych,
O_a	–	opłatę abonamentową, wyrażoną w zł, uwzględniającą długość okresu rozliczeniowego oraz stawkę abonamentową.

3.1.1.1 Stawkę jakościową S_{oSJ}, o której mowa w pkt 3.1.1, oblicza się według wzoru:

określonego w obowiązującej Taryfie OSP [zł/MWh] stosowanej wobec odbiorców końcowych w krajowym systemie elektroenergetycznym innych niż odbiorcy specjalni:

$$S_{oSJ} = k_{ok\ Taryfa\ OSP} \cdot S_{oSJ\ Taryfa\ OSP}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$k_{ok\ Taryfa\ OSP}$ - współczynnik udziału w pokrywaniu kosztów systemowych przez odbiorców końcowych w krajowym systemie elektroenergetycznym innych niż odbiorcy specjalni, określony w obowiązującej Taryfie OSP [-];

$S_{oSJ\ Taryfa\ OSP}$ - stawka jakościowa określona w obowiązującej Taryfie OSP [zł/MWh];

Stawki jakościowe dla odbiorców końcowych z grup taryfowych : C21, C21em, C11, C11em, C11s - wyraża się w zł/kWh i oblicza się z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.

3.1.2. Inne opłaty wynikające z odrębnych przepisów prawa wymienionych w pkt 1.1, oblicza się, według wzoru:

$$O_{Oi} = S_{op}\ x\ P_i + S_{OZE} x\ E_{okOZE} + S_{ok}\ x\ E_{okKOG} + S_{om} x E_{om} x\ A_K$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S_{op}	–	stawkę opłaty przejściowej, wyrażoną w zł/kW/miesiąc,
P_i	–	moc umowną określoną dla danego odbiorcy, wyrażoną w MW lub w kW,
S_{OZE}	–	stawkę opłaty OZE, wyrażoną w zł/MWh,
E_{okOZE}	–	ilość energii elektrycznej pobranej i zużytej przez odbiorcę końcowego, o której mowa w pkt 3.1.14, wyrażoną w MWh lub kWh,
S_{ok}	-	stawkę opłaty kogeneracyjnej, wyrażoną w zł/MWh,

Dyrektor
Henryk Kossak

E_{okKOG}	-	ilość energii elektrycznej pobranej i zużytej przez odbiorcę końcowego, o której mowa w pkt 3.1.19, wyrażoną w MWh lub kWh,
E_{om}	-	ilość energii elektrycznej pobranej z sieci przez odbiorcę końcowego innego niż wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy w godzinach doby określonych zgodnie z informacją wskazaną w pkt 1.1.h, wyrażoną w MWh albo kWh, natomiast dla odbiorcy końcowego wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, wyrażoną jako liczba miesięcy;
S_{om}	-	stawkę opłaty mocowej, dla odbiorcy końcowego innego niż wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, wyrażoną w zł/MWh albo w zł/kWh, natomiast dla odbiorcy końcowego wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, wyrażoną w zł/miesiąc;
A_K	–	współczynnik dla odbiorcy końcowego innego niż wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy zasilanego z sieci wysokiego i średniego napięcia oraz sieci niskiego napięcia o mocy umownej większej od 16 kW w wysokości wynikającej z art. 69 ustawy o rynku mocy. Dla odbiorcy końcowego wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy oraz odbiorcy zasilanego z sieci niskiego napięcia o mocy umownej do 16 kW włącznie w wysokości równiej 1.

3.1.1 Opłata za usługi dystrybucji w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej stanowi iloczyn składnika stałego stawki sieciowej i wielkości mocy umownej, z zastrzeżeniem pkt 3.1.2.

3.1.2 Dla odbiorców z grup taryfowych G składnik stały stawki sieciowej ustalony jest w zł/miesiąc.

3.1.3 Opłata w części wynikającej ze stawki opłaty przejściowej, stanowi iloczyn mocy umownej i stawki opłaty przejściowej, z zastrzeżeniem pkt 3.1.4.

3.1.4 Dla odbiorców z grup taryfowych G, stawka opłaty przejściowej ustalona jest w zł/miesiąc, z uwzględnieniem zróżnicowania wynikającego z art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o rozwiązaniu KDT, tj. dla odbiorców zużywających rocznie:

a) poniżej 500 kWh energii elektrycznej,

b) od 500 kWh do 1 200 kWh energii elektrycznej,

c) powyżej 1 200 kWh energii elektrycznej

3.1.5 Kwalifikowanie odbiorcy z grup taryfowych G do przedziałów zużycia, o których mowa w pkt 3.1.4, odbywa się na podstawie ilości energii elektrycznej zużytej przez tego odbiorcę w okresie jednego roku, kończącego się z dniem ostatniego dokonanego odczytu.

3.1.6 W przypadku odbiorcy, który zużywał energię elektryczną w okresie krótszym niż jeden rok, odbiorcę kwalifikuje się do danego przedziału zużycia określonego w pkt. 3.1.4, przyjmując całkowitą ilość zużytej energii do dnia dokonania ostatniego odczytu.

3.1.7 Odbiorcy z grup taryfowych G na potrzeby naliczania opłaty przejściowej do dnia dokonania pierwszego odczytu, kwalifikowani są do przedziału zużycia poniżej 500 kWh.

3.1.8 Suma opłat za usługi dystrybucji oraz opłat, o których mowa w pkt 3.1.2, dla odbiorców grupy taryfowej R, z zastrzeżeniem pkt 3.1.11, składa się z sumy iloczynów:

a) sumy mocy przyłączonych odbiorników i składnika stałego stawki sieciowej;

b) sumy mocy przyłączonych odbiorników, uzgodnionego w umowie czasu ich przyłączenia i sumy składnika zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej, stawki opłaty OZE, stawki opłaty kogeneracyjnej;

c) sumy mocy przyłączonych odbiorników i stawki opłaty przejściowej;

d) liczby miesięcy i stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych wymienionych w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy.

3.1.11 Suma opłat za usługi dystrybucji oraz opłat, o których mowa w pkt 3.1.3 dla rozliczanych w grupie taryfowej R silników syren alarmowych stanowi iloczyn sumy składnika

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej, stawki opłaty OZE, stawki opłaty kogeneracyjnej
i miesięcznego poboru energii elektrycznej, który ustala się na poziomie 1 kWh oraz iloczynu liczby miesięcy i stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych wymienionych w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy.

3.1.12 Opłatę za usługi dystrybucji w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej i opłatę w części wynikającej ze stawki opłaty przejściowej oraz stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych wymienionych w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy pobiera się proporcjonalnie do czasu trwania Umowy.

3.1.13 Opłaty za usługi dystrybucji oraz opłaty, o których mowa w pkt 3.1.2. dla odbiorców zasilanych z kilku miejsc dostarczania ustalane i pobierane są odrębnie dla każdego miejsca dostarczania, o ile obowiązująca Umowa nie stanowi inaczej.

3.1.14 Odbiorcy energii elektrycznej za obsługę, polegającą na odczytywaniu wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych i ich kontroli obciążani są opłatą abonamentową, wynikającą ze stawki abonamentowej, zróżnicowanej ze względu na długość okresu rozliczeniowego z wyłączeniem odbiorców zakwalifikowanych do grupy taryfowej R, których instalacje nie są wyposażone w układy pomiarowo–rozliczeniowe.

3.1.15 Stawki abonamentowe zostały skalkulowane i są pobierane w przeliczeniu na układ pomiarowo-rozliczeniowy.

3.1.16 Opłata abonamentowa naliczana jest w pełnej wysokości, niezależnie od dnia miesiąca, w którym nastąpiło zawarcie lub rozwiązanie umowy.

3.1.17 Odbiorca, u którego zainstalowano przedpłatowy układ pomiarowo–rozliczeniowy, ponosi opłatę abonamentową w wysokości 50% stawki opłaty abonamentowej dla najdłuższego okresu rozliczeniowego wynikającej z grupy taryfowej, zgodnie z którą jest rozliczany.

3.1.18 W przypadku odbiorców rozliczanych w systemie przedpłatowym opłaty za usługi dystrybucji oraz opłaty, o których mowa w pkt 3.1.2.:

a) w części wynikającej ze składnika zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej, stawki opłaty OZE, stawki opłaty kogeneracyjnej, oraz stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych innych niż wymienieni w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, pobierane są przed ich faktyczną realizacją, w wysokości ustalonej według zasad określonych w pkt 3.1.1. oraz 3.1.2;

b) w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej, stawki opłaty przejściowej, stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych wymienionych w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy oraz opłaty abonamentowej, pobierane są z chwilą dokonywania po raz pierwszy w danym miesiącu kalendarzowym zakupu określonej ilości energii elektrycznej oraz usług dystrybucyjnych. Opłaty te, pobierane są w pełnej wysokości za dany miesiąc i poprzednie miesiące, za które nie zostały pobrane wcześniej.

3.1.19 Płatnik opłaty OZE oblicza należną opłatę OZE jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:

a) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty OZE;

b) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE;

c) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę dystrybucji energii elektrycznej.

3.1.20 Podstawą do obliczenia opłaty OZE pobieranej od odbiorcy przemysłowego, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3 ustawy o OZE, i dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 53 ust. 2 ustawy o OZE, wyniosła:

a) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% – jest 80%,

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

b) więcej niż 20% i nie więcej niż 40% – jest 60%,
c) więcej niż 40% – jest 15%

– ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę w danym okresie rozliczeniowym.

3.1.21 Energię elektryczną zużywaną przez:
a) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej niebędące płatnikami opłaty OZE,
b) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej

– w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę OZE.

3.1.22 W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, jest przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE, wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

3.1.23 Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

3.1.24 Płatnik opłaty kogeneracyjnej oblicza należną opłatę kogeneracyjną jako iloczyn stawki opłaty kogeneracyjnej oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:
a) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty kogeneracyjnej;
b) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, przyłączonego do sieci płatnika opłaty kogeneracyjnej;
c) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty kogeneracyjnej bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

3.1.25 Podstawą do obliczenia opłaty kogeneracyjnej pobieranej od odbiorcy przemysłowego, który został umieszczony w wykazie Prezesa URE, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy o OZE i dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 53 ust. 2 ustawy o OZE, wyniosła:
a) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% - jest 80%,
b) więcej niż 20% i nie więcej niż 40% - jest 60%,
c) więcej niż 40% - jest 15%

- ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek, pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę w danym okresie rozliczeniowym.

3.1.26 Energię elektryczną zużywaną przez:
a) płatników opłaty kogeneracyjnej,
b) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikami opłaty kogeneracyjnej,
c) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej

- w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę kogeneracyjną.

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

3.1.27 W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, jest przyłączone jednocześnie do sieci:
a) więcej niż jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej lub
b) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i sieci co najmniej jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej
- wnosi opłatę kogeneracyjną do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub płatników opłaty kogeneracyjnej, w okresie rozliczeniowym

3.1.28 Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, wnosi opłatę kogeneracyjną do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci płatników opłaty kogeneracyjnej w okresie rozliczeniowym.

3.1.29 Dla odbiorców z grupy taryfowej G12as składnik zmienny stawki sieciowej w strefie nocnej, w pierwszym roku od zakwalifikowania odbiorcy do tej grupy taryfowej, obowiązuje
w odniesieniu do ilości energii elektrycznej przewyższającej ilość energii elektrycznej zużytej w analogicznym okresie rozliczeniowym poprzedzającego roku.

3.1.30 W odniesieniu do nowego miejsca dostarczania energii elektrycznej dla odbiorcy z grupy taryfowej G12as, któremu Operator nie świadczył usługi dystrybucji dłużej niż rok, przyjmuje się, że zużycie energii elektrycznej o którym mowa w pkt 3.1.29 wynosiło 0 kWh.

3.1.31 W kolejnych latach od dnia, w którym zaliczono odbiorcę do grupy taryfowej G12as, do rozliczenia opłaty sieciowej zmiennej w poszczególnych okresach przyjmuje się ilość zużycia energii elektrycznej taką jak w analogicznym okresie rozliczeniowym roku poprzedzającego pierwszy rok zakwalifikowania odbiorcy do grupy taryfowej G12as.

3.1.32 W odniesieniu do odbiorców, o których mowa w pkt 3.1.29 i 3.1.30, w strefie nocnej Operator stosuje stawkę nocną składnika zmiennego stawki sieciowej w odniesieniu do ilości energii elektrycznej przekraczającej ilość energii elektrycznej zużytej w analogicznym okresie roku poprzedzającego pierwszy rok, w którym zaliczono odbiorcę do grupy taryfowej G12as.

3.1.33 W przypadku odbiorców końcowych innych niż wymienieni w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, płatnik opłaty mocowej oblicza należną opłatę mocową jako iloczyn stawki opłaty mocowej oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:
a) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty mocowej;
b) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty mocowej, przyłączonego do sieci płatnika opłaty mocowej;
c) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty mocowej bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej,
- w godzinach doby określonych zgodnie z informacją wskazaną w pkt.1.1.h).

3.1.34 Opłatę mocową dla odbiorców średnich napięć oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w art. 70a ust. 4 ustawy o rynku mocy, przy zastosowaniu współczynników, o których mowa w art. 70a ust. 5 tej ustawy.

3.1.35 Energię elektryczną zużywaną przez:
a) płatników opłaty mocowej,

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

b) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikami opłaty mocowej,
c) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej

- w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę mocową.

3.1.36 W przypadku odbiorców końcowych, wymienionych w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, opłatę mocową ustala się na podstawie stawki opłaty mocowej w zł/miesiąc, z uwzględnieniem zróżnicowania wynikającego z art. 89b ust. 3 ustawy o rynku mocy tj. dla odbiorców zużywających rocznie:
a) poniżej 500 kWh energii elektrycznej;
b) od 500 kWh do 1 200 kWh energii elektrycznej;
c) powyżej 1 200 kWh do 2 800 kWh energii elektrycznej;
d) powyżej 2 800 kWh energii elektrycznej.

3.1.37 Kwalifikowanie odbiorcy końcowego wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy do przedziałów zużycia, o których mowa w punkcie 3.1.36 odbywa się na podstawie ilości energii elektrycznej zużytej przez tego odbiorcę w okresie jednego roku kończącego się z dniem ostatniego dokonanego odczytu.

3.1.38 W przypadku odbiorcy końcowego wymienionego w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, który zużywał energię elektryczną w okresie krótszym niż jeden rok, odbiorcę kwalifikuje się do danego przedziału zużycia określonego w punkcie 3.1.36 przyjmując całkowitą ilość zużytej energii do dnia dokonania ostatniego odczytu.

3.1.39 Odbiorcy końcowi wymieni w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy do dnia dokonania pierwszego odczytu, na potrzeby naliczenia opłaty mocowej, kwalifikowani są do przedziału zużycia poniżej 500 kWh.

3.1.40 Opłatę za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej w celu jej magazynowania, wyrażoną w zł za okres rozliczeniowy, oznaczoną symbolem „O_{mee}", w odniesieniu do magazynu energii elektrycznej , oblicza się według wzoru:

$$O_{mee} = S_{SVn} \cdot P_p \cdot K + \sum_{m=1}^{R} \left(S_{ZVnm} \cdot \frac{E_{pm}}{\sum_{m=1}^{R} E_{pm}} \cdot max\left(E_p - E_w;\ 0\right) \right)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S_{SVn} – składnik stały stawki sieciowej za okres rozliczeniowy wyrażony w zł/MW lub w zł/kW mocy umownej,

P_p – moc umowną określoną dla magazynu energii elektrycznej wyrażoną w MW lub w kW,

K – współczynnik pomniejszający moc umowną obliczony według wzoru określonego w pkt 3.1.43,

S_{ZVnm} – składnik zmienny stawki sieciowej dla rozliczeniowej strefy czasowej m wyrażony w zł/MWh lub w zł/kWh,

R – liczbę rozliczeniowych stref czasowych,

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

E_{pm} – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh lub w kWh, pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej w rozliczeniowej strefie czasowej m w okresie rozliczeniowym,

E_p – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh lub w kWh, pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym,

E_w – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh lub w kWh, wprowadzonej do sieci przez magazyn energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym.

3.1.41 Ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci przez magazyn energii elektrycznej będący częścią elektrowni szczytowo-pompowej z dopływem naturalnym oblicza się według wzoru:

$$E_w = E_{ESPd} \frac{V_p}{V_c}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_{ESPd} – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wprowadzonej do sieci przez elektrownię szczytowo-pompową z dopływem naturalnym w okresie rozliczeniowym,

V_p – objętość wody, wyrażoną w m^3, przepompowanej przez turbiny elektrowni wodnej w okresie rozliczeniowym ustaloną na podstawie pomiaru strumienia objętości wody przepompowanej,

V_c – objętość całkowitą wody, wyrażoną w m^3, pobranej przez turbiny elektrowni wodnej w okresie rozliczeniowym ustaloną na podstawie pomiaru strumienia objętości wody pobranej.

3.1.42 W przypadku gdy nie ma możliwości dokonania pomiarów objętości wody Vp i Vc w okresie przeprowadzania kalibrowania, serwisowania lub innych niezbędnych czynności eksploatacyjnych urządzeń służących do pomiaru strumienia objętości wody, ustalenie objętości wody przepompowanej i wody pobranej przez turbiny do celów, o których mowa w pkt 3.1.45, dokonuje się przy wykorzystaniu metod pośrednich zgodnie z charakterystyką energetyczną hydrozespołów. Okres ten nie może trwać dłużej niż 336 godzin w roku.

3.1.43 Współczynnik pomniejszający moc umowną oblicza się, z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, odrębnie dla każdego miejsca dostarczania energii elektrycznej do magazynu energii elektrycznej, według wzoru:

$$K = 1 - \min\left(\frac{E_w}{E_p}; 1\right)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Ew – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh lub w kWh, wprowadzonej do sieci przez magazyn energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym; dla magazynu energii elektrycznej będącego częścią elektrowni szczytowo-pompowej z

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

dopływem naturalnym ilość energii wprowadzonej do sieci oblicza się według wzoru określonego w pkt 3.1.41 łącznie dla wszystkich rozliczeniowych stref czasowych,

Ep – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh lub w kWh, pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym.

W przypadku, gdy ilość energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej (*Ep*) wynosi 0, to współczynnik *K* przyjmuje wielkość 0.

3.1.44 Ilości energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej oraz ilości energii elektrycznej wprowadzanej do sieci przez magazyn energii elektrycznej ustala się na podstawie wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych na zaciskach wejściowych lub wyjściowych magazynu energii elektrycznej.

3.1.45 Jeżeli energia elektryczna jest pobierana w miejscu dostarczania również na inne cele niż magazynowanie energii elektrycznej, ilości energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej, o których mowa w pkt. 3.1.44 pomniejsza się o ilości energii elektrycznej pobieranej na cele inne niż magazynowanie energii elektrycznej, które ustala się na podstawie wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych.

3.1.46 W przypadku magazynu energii elektrycznej będącego częścią jednostki wytwórczej, z wyłączeniem mikroinstalacji, ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i wprowadzonej do sieci przez ten magazyn w okresie rozliczeniowym ustala się jako sumę energii elektrycznej pobranej z sieci i wprowadzonej do sieci, wyznaczonych dla każdego okresu rozliczenia niezbilansowania na podstawie:

1) ilości energii elektrycznej, o których mowa w pkt. 3.1.44 i 3.1.45;
2) wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych mierzących energię elektryczną:
   a) pobraną i oddaną w miejscu przyłączenia do sieci,
   b) wytwarzaną przez jednostkę wytwórczą,

– z uwzględnieniem proporcjonalnego udziału energii elektrycznej pobranej przez magazyn energii elektrycznej z sieci w całości energii elektrycznej pobranej przez magazyn energii elektrycznej oraz odpowiednio proporcjonalnego udziału energii elektrycznej wprowadzonej do sieci przez magazyn energii elektrycznej w sumie energii elektrycznej wprowadzonej przez ten magazyn i wytworzonej w jednostce wytwórcze

3.1.47 W przypadku prosumenta energii odnawialnej, o którym mowa w art. 2 pkt 27a ustawy o OZE, jako energię elektryczną pobraną w miejscu dostarczania tej energii, przyjmowaną do kalkulacji i prowadzenia rozliczeń w zakresie składnika zmiennego stawki sieciowej za świadczone usługi dystrybucji energii elektrycznej, przyjmuje się energię sumarycznie zbilansowaną, o której mowa w art. 4 ust. 2b ustawy o OZE, gdy wynik tego bilansowania jest większy od zera.

3.2. Moc umowna

3.2.1. Moc umowną, sposób jej zamawiania i warunki wprowadzania jej zmian określa umowa.

3.2.2. Moc umowna zamawiana jest przez odbiorcę odrębnie dla każdego przyłącza/miejsca dostarczania, w jednakowej wysokości na wszystkie miesiące roku.

3.2.3. Dopuszcza się zamawianie mocy umownej w niejednakowych wielkościach na poszczególne, nie krótsze niż miesięczne okresy roku.

3.2.4. W przypadku, gdy jest zamawiana różna wielkość mocy umownej na poszczególne okresy roku, albo gdy moc umowna jest zmieniana w trakcie obowiązywania taryfy, szczegółowy sposób dokonywania rozliczeń określa umowa.

3.2.5. Odbiorcy zamawiają moc umowną, na następny rok, w terminie określonym w umowie. W przypadku braku zamówienia mocy umownej w wymaganym terminie, jako moc

Dyrektor
Południowego Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

umowną na następny rok przyjmuje się wielkość mocy umownej, według której odbiorca był dotychczas rozliczany.

3.2.6. Zmiana mocy umownej,

a) dla odbiorców II i III grupy przyłączeniowej, następuje nie później niż po upływie miesiąca po zrealizowaniu przez odbiorcę, określonego przez Operatora, warunków zmiany mocy.

b) dla odbiorców IV i V grupy przyłączeniowej, następuje nie później niż po upływie dwóch miesięcy od daty złożenia wniosku przez odbiorcę,

o ile w umowie nie ustalono inaczej.

3.2.7. Jeżeli odbiorca, za zgodą Operatora, do którego sieci są przyłączone jego urządzenia, instalacje lub sieci, dokonuje zmniejszenia mocy umownej, w rozliczeniach za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej składnik stały stawki sieciowej zwiększa się o 10% dla całego okresu objętego korektą.

3.2.8. Moc umowna określona dla przyłącza/miejsca dostarczania nie może być większa od mocy przyłączeniowej określonej dla danego przyłącza/miejsca dostarczania, jak również nie może być mniejsza od mocy wymaganej ze względu na własności metrologiczne zainstalowanych w układzie pomiarowo-rozliczeniowym przekładników prądowych i liczników energii elektrycznej, z uwzględnieniem charakterystyki poboru mocy przez odbiorcę.

3.2.9. Operator monitoruje pobór mocy czynnej pobieranej przez odbiorcę, zwanej dalej „mocą pobraną", i mocy czynnej oddawanej do sieci przez podmiot przyłączony oraz wyznacza wielkości nadwyżek mocy pobranej ponad moc umowną określoną w umowie.

3.2.10. Nadwyżki mocy czynnej wyznacza się dla każdej godziny okresu rozliczeniowego, ze średnich wartości tej mocy rejestrowanych w okresach piętnastominutowych lub dla każdej godziny okresu rozliczeniowego, ze średnich wartości tej mocy rejestrowanych w okresach godzinowych, o ile układy pomiarowo-rozliczeniowe uniemożliwiają rejestrację w cyklu piętnastominutowym, lub jako maksymalną wielkość tej nadwyżki mocy wyznaczoną w okresie rozliczeniowym, o ile układy pomiarowo-rozliczeniowe uniemożliwiają rejestrację w cyklu piętnastominutowym i godzinowym.

3.2.11. Za przekroczenie mocy umownej określonej w umowie pobierana jest opłata w wysokości stanowiącej iloczyn składnika stałego stawki sieciowej oraz:

a) sumy dziesięciu największych wielkości nadwyżek mocy pobranej ponad moc umowną, albo

b) dziesięciokrotności maksymalnej wielkości nadwyżki mocy pobranej ponad moc umowną wyznaczoną w okresie rozliczeniowym, jeżeli układy pomiarowo-rozliczeniowe nie pozwalają na zastosowanie sposobu wskazanego w lit. a).

3.2.12. Opłata, o której mowa w pkt. 3.2.11., jest ustalana i pobierana za każdy miesiąc w którym nastąpiło przekroczenie, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w pkt. 3.2.11. lit. b), gdy opłata jest ustalana i pobierana w okresie rozliczeniowym.

3.2.13. Jeżeli dostarczanie energii elektrycznej odbywa się z kilku niezależnych miejsc jej dostarczania, opłatę za przekroczenie mocy umownej oblicza się oddzielnie dla każdego miejsca dostarczania, w którym nastąpiło przekroczenie tej mocy. Niezależnymi miejscami dostarczania energii elektrycznej nie są miejsca, za którymi występuje naturalne sumowanie pobranej mocy lub w których, zgodnie z umową, moc pobrana jest kontrolowana za pomocą sumatora.

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

3.2.14. W przypadku, gdy moc umowna wyznaczana jest z uwzględnieniem współczynników odzwierciedlających specyfikę układu zasilania, sposób wyznaczania mocy pobranej określa Umowa.

3.2.15. Jeżeli dostarczanie energii elektrycznej odbywa się z kilku niezależnych miejsc jej dostarczania, a wskutek awarii w sieci Operator lub wyłączania lub załączania urządzeń elektroenergetycznych na potrzeby Przedsiębiorstwa, wzrasta suma mocy podlegającej opłacie, opłatę za przekroczenie mocy oblicza się jedynie od wartości przekraczającej łączną moc umowną, z wyjątkiem sytuacji, w której awaria w sieci lub wyłączenie urządzeń nastąpiły w wyniku przeciążeń lub zakłóceń spowodowanych pracą urządzeń odbiorcy.

3.2.16. Operator prowadzi w każdym miejscu dostarczania kontrolę mocy pobranej przez odbiorców zakwalifikowanych do grup taryfowych ***B i C***, a w przypadkach uznanych przez Operatora za uzasadnione również przez odbiorców zakwalifikowanych do pozostałych grup taryfowych.

3.2.17. Opłaty za przekroczenia mocy umownej w okresie rozliczeniowym nie pobiera się w rozliczeniach między Operatorem, a użytkownikiem systemu elektroenergetycznego, w przypadku gdy przekroczenie mocy umownej wynikało z polecenia Operatora wydanego z powodu innego niż swobodne bilansowanie lub ze świadczenia usług na rzecz Operatora określonych w instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 1 ustawy, lub w warunkach dotyczących bilansowania, o których mowa w art. 18 rozporządzenia Komisji (UE) 2017/2195 z dnia23 listopada 2017 r. ustanawiającego wytyczne dotyczące bilansowania

3.3. Rozliczenia z odbiorcami za ponadumowny pobór energii biernej

3.3.1. Przez ponadumowny pobór energii biernej przez odbiorcę rozumie się ilość energii elektrycznej biernej odpowiadającą:

a) współczynnikowi mocy $tg\varphi$ wyższemu od umownego współczynnika $tg\varphi_0$ (niedokompensowanie) i stanowiącą nadwyżkę energii biernej indukcyjnej ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $tg\varphi_0$ lub

b) indukcyjnemu współczynnikowi mocy przy braku poboru energii elektrycznej czynnej lub

c) pojemnościowemu współczynnikowi mocy (przekompensowanie) zarówno przy poborze energii elektrycznej czynnej, jak i przy braku takiego poboru.

3.3.2. Rozliczeniami za pobór energii biernej są objęci odbiorcy, zasilani z sieci średniego napięcia. Takimi rozliczeniami mogą być objęci także odbiorcy zasilani z sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV.

3.3.3. Opłacie podlega, w okresie rozliczeniowym,

1) ponadumowny pobór energii biernej określony, jako nadwyżka tej energii ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $tg\varphi_0$; gdy - $tg\varphi > tg\varphi_0$,

2) ponadumowne wprowadzenie energii biernej określone, jako nadwyżka tej energii ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $tg\varphi=0$

- zmierzona w strefach, w których jest prowadzona kontrola poboru tej energii lub całodobowo w zależności od rodzaju zainstalowanego układu pomiarowego.

3.3.4. Wartość współczynnika mocy $tg\varphi_0$ określa się w warunkach przyłączenia lub w umowie. Wartość współczynnika mocy przyjmuje się w wysokości $tg\varphi_0 = 0,4$, chyba że indywidualna ekspertyza uzasadnia wprowadzenie niższej wartości, jednak w żadnym przypadku wartość współczynnika mocy $tg\varphi_0$ nie może być niższa od wartości

Dyrektor Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego Urzędu Dozoru Technicznego i Gospodarki Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

0,2. Jeżeli wartość współczynnika $tg\varphi_0$ nie została określona w warunkach przyłączenia lub w umowie, do rozliczeń przyjmuje się wartość $tg\varphi_0 = 0,4$.

3.3.5. Wartość współczynnika mocy $tg\varphi$ określa się, jako iloraz energii biernej pobranej całodobowo lub w strefach czasowych, w których jest dokonywana kontrola poboru energii biernej [w Mvarh lub w kvarh] i energii czynnej pobranej całodobowo lub w strefach czasowych, w których jest dokonywana ta kontrola [w MWh lub w kWh], z zastrzeżeniem pkt. 3.3.7.

3.3.6. Opłatę za nadwyżkę energii biernej pobranej ponad ilość wynikającą ze współczynnika $tg\varphi_0$ w okresie rozliczeniowym, o której mowa w pkt. 3.3.1 lit. a), całodobowo lub dla stref czasowych, w których jest prowadzona kontrola poboru tej energii, oblicza się według wzoru:

$$O_b = k \times C_{rk} \times \left(\sqrt{\frac{1+tg^2\varphi}{1+tg^2\varphi_0}} - 1 \right) \times A$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_b – opłatę za nadwyżkę energii biernej, wyrażoną w złotych,

C_{rk} – cenę energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, obowiązującą w dniu zatwierdzenia taryfy, wyrażoną w zł/MWh lub zł/kWh,

k – krotność ceny C_{rk}, ustaloną w pkt. 3.3.9. taryfy,

$tg\varphi$ – współczynnik mocy wynikający z pobranej energii biernej,

$tg\varphi_0$ – umowny współczynnik mocy, określony zgodnie z pkt. 3.3.4. taryfy,

A – energię czynną pobraną całodobowo lub dla strefy czasowej, w której prowadzona jest kontrola poboru energii biernej, wyrażoną w MWh lub kWh.

3.3.7. W uzasadnionych przypadkach, przy występowaniu szybkozmiennych obciążeń mocą bierną, rozliczanie ponadumownego poboru energii biernej ponad wartość współczynnika $tg\varphi_0$ przeprowadzane jest na podstawie bezpośredniego pomiaru nadwyżki energii biernej. Opłata w okresie rozliczeniowym naliczana jest zgodnie z pkt. 3.3.6., z uwzględnieniem współczynnika $tg\varphi$, ustalonego według następującego wzoru:

$$tg\varphi = \frac{\Delta E_b}{A} + tg\varphi_o$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ΔE_b – nadwyżkę energii biernej wykazanej przez urządzenie pomiarowe w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w Mvarh lub kvarh,

A – energię czynną pobraną całodobowo lub dla strefy czasowej, w której jest prowadzona kontrola poboru energii biernej, wyrażoną w MWh lub kWh,

$tg\varphi_0$ – umowny współczynnik mocy, określony zgodnie z pkt. 3.3.4. taryfy.

3.3.8. W okresie rozliczeniowym Odbiorca ponosi opłatę wynikającą z iloczynu całej ilości energii biernej, o której mowa w pkt. 3.3.1. lit. b) i c) oraz ustalonej w pkt. 3.3.9. taryfy krotności „k" oraz ceny energii elektrycznej [w zł/MWh lub zł/kWh], o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, obowiązującej w dniu zatwierdzenia taryfy.

3.3.9. Współczynnik krotności „k" wskazany w pkt. 3.3.6. i 3.3.8. wynosi

a) $K_{nN} = 3,00$ – dla odbiorców przyłączonych do sieci nN.

b) $K_{sN} = 1,00$ – dla odbiorców przyłączonych do sieci sN.

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

3.3.10. Jeżeli dostarczanie energii elektrycznej odbywa się z kilku miejsc dostarczania, opłatę za ponadumowny pobór energii biernej oblicza się oddzielnie dla każdego miejsca jej dostarczania.

3.3.11. W przypadku, gdy konfiguracja sieci oraz miejsce zainstalowania układów pomiarowo-rozliczeniowych nie odwzorowują rzeczywistych rozpływów mocy oraz energii biernej pobieranej lub oddawanej do sieci Operatora, wielkość energii biernej podlegającą rozliczeniu ustala się na podstawie odpowiednich pomiarów właściwych dla miejsca dostarczania, przeprowadzonych przez Operatora, odbiorcę lub niezależną jednostkę, w sposób przez nie uzgodniony, o ile umowa nie stanowi inaczej.

3.3.12. Odbiorca pobierający energię elektryczna z kilku miejsc dostarczania objętych sumującym układem pomiarowo- rozliczeniowym rozliczany jest za zwiększony pobór energii biernej odrębnie dla tych miejsc dostarczania. Jeśli warunki poboru energii biernej dla poszczególnych miejsc dostarczania nie sa zróżnicowane w stopniu uzasadniającym przeprowadzenie odrębnych rozliczeń dla każdego miejsca dostarczania, Operator może dokonywać rozliczeń łącznie dla wszystkich miejsc dostarczania objętych sumującym układem pomiarowo-rozliczeniowym.

3.4. Bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców i parametrów jakościowych energii

3.4.1. Za niedotrzymanie, dopuszczalnych poziomów odchyleń napięcia od napięcia znamionowego odbiorcom na ich wniosek przysługują bonifikaty, oznaczone symbolem „W_{UT}", [w zł]:

1) jeżeli wartość odchylenia napięcia od dopuszczalnych wartości granicznych nie przekracza 10 %, odbiorcy przysługuje bonifikata w okresie doby, w wysokości obliczonej według wzoru:

$$W_{UT} = \left(\frac{\Delta U}{10\%}\right)^2 \times A_T \times C_T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ΔU – wartość odchylenia napięcia od określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego [w %],

A_T – ilość energii elektrycznej dostarczoną odbiorcy w okresie doby [w jednostkach energii],

C_T – cenę energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązującą w okresie, w którym nastąpiło odchylenie napięcia od określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego [w zł za jednostkę energii];

2) jeżeli wartość odchylenia napięcia od dopuszczalnych wartości granicznych przekracza 10 %, odbiorcy przysługuje bonifikata w okresie doby, w łącznej wysokości obliczonej według wzoru:

$$W_{UT} = A_T \times C_T + b_{rT} \times t_T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

A_T – ilość energii elektrycznej dostarczoną odbiorcy w okresie doby [w jednostkach energii],

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

C_T – cenę energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązującą w okresie, w którym nastąpiło odchylenie napięcia od określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego [w zł za jednostkę energii],

b_{rT} –bonifikata za niedotrzymanie poziomu napięcia w zakresie określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego w okresie doby, wynosząca 15,00 zł/godzinę,

t_T – łączny czas niedotrzymania poziomu napięcia w zakresie określonych w odrębnych przepisach dopuszczalnych wartości granicznych odchyleń napięcia od napięcia znamionowego w okresie doby [w godzinach].

3.4.2. W przypadku, gdy w danym okresie, nie były dotrzymane parametry jakościowe energii elektrycznej, a wskazania układu pomiarowo-rozliczeniowego uniemożliwiają określenie ilości energii elektrycznej dostarczonej odbiorcy, ilość tej energii ustala się na podstawie poboru energii elektrycznej w analogicznym okresie rozliczeniowym tego samego dnia tygodnia w poprzednim tygodniu oraz proporcji liczby godzin, w których parametry jakościowe dostarczanej energii elektrycznej nie zostały dotrzymane, do całkowitej liczby godzin dostarczania energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym.

3.4.3. Za każdą niedostarczoną jednostkę energii elektrycznej odbiorcy końcowemu:

a) przyłączonemu do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV przysługuje bonifikata w wysokości dziesięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, za okres, w którym wystąpiła przerwa w dostarczaniu tej energii;

b) przyłączonemu do sieci innych napięć niż te, o których mowa w pkt a, przysługuje bonifikata w wysokości pięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, za okres, w którym wystąpiła przerwa w dostarczaniu tej energii.

3.4.4. Ilość niedostarczonej energii elektrycznej w dniu, w którym miała miejsce przerwa w jej dostarczaniu, ustala się na podstawie poboru tej energii w odpowiednim dniu poprzedniego tygodnia, z uwzględnieniem czasu dopuszczalnych przerw określonych w Umowie lub odrębnych przepisach.

3.4.5. W przypadku niedotrzymania przez Operatora standardów jakościowych obsługi odbiorców, określonych w § 42 rozporządzenia systemowego, odbiorcom na ich wniosek, o ile Umowa nie stanowi inaczej, przysługują bonifikaty w następującej wysokości:

1) 1/50 przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zatwierdzenia taryfy, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski". – za nieprzyjęcie zgłoszeń lub reklamacji od odbiorcy. Przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2024 r. wyniosło 8181,72 zł (np.: M.P. z 2025 r., poz. 125);

2) za nieuzasadnioną zwłokę w usuwaniu zakłóceń w dostarczaniu energii elektrycznej, spowodowanych nieprawidłową pracą sieci - w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;

3) za odmowę udzielenia odbiorcom, na ich żądanie, informacji o przewidywanym terminie wznowienia dostarczania energii elektrycznej, przerwanego z powodu awarii sieci - w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Dozoru Technicznego i Dozoru Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

4) za niepowiadomienie, co najmniej z pięciodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie planowanych przerw w dostarczaniu energii elektrycznej, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, albo w inny sposób przyjęty na danym terenie, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV - w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
5) za niepowiadomienie w formie indywidualnych zawiadomień pisemnych, telefonicznych lub za pomocą innego środka komunikacji elektronicznej, co najmniej z pięciodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie planowanych przerw w dostarczaniu energii elektrycznej, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV - w wysokości 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
6) za niepoinformowanie na piśmie, co najmniej z tygodniowym wyprzedzeniem, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV o zamierzonej zmianie nastawień w automatyce zabezpieczeniowej i innych parametrach mających wpływ na współpracę ruchową z siecią - w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
7) za niepoinformowanie na piśmie, co najmniej z rocznym wyprzedzeniem, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV o konieczności dostosowania instalacji do zmienionych warunków zasilania - w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
8) za niepoinformowanie na piśmie, co najmniej z trzyletnim wyprzedzeniem, odbiorców zasilanych z sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV o konieczności dostosowania instalacji do zmienionego napięcia znamionowego, podwyższonego poziomu mocy zwarcia i innych warunków funkcjonowania sieci - w wysokości 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
9) za nieuzasadnioną odmowę odpłatnego podjęcia stosownych czynności w sieci w celu umożliwienia bezpiecznego wykonania przez odbiorcę lub inny podmiot prac w obszarze oddziaływania tej sieci - w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
10) za nieudzielenie, na żądanie odbiorcy, informacji w sprawie zasad rozliczeń oraz aktualnych taryf - w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
11) za przedłużenie czternastodniowego terminu rozpatrzenia wniosku lub reklamacji odbiorcy w sprawie zasad rozliczeń i udzielenia odpowiedzi, za każdy dzień zwłoki - w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
12) za przedłużenie czternastodniowego terminu sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego lub czternastodniowego terminu laboratoryjnego sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego, za każdy dzień zwłoki - w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
13) za uniemożliwienie wykonania dodatkowej ekspertyzy badanego układu pomiarowo-rozliczeniowego, na wniosek odbiorcy złożony w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wyniku badania laboratoryjnego - w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1.

3.4.6. Przedsiębiorstwo energetyczne udziela odbiorcom bonifikat, o których mowa w pkt. 3.4.1, 3.4.3. i 3.4.5., w terminie 30 dni od:

Dyrektor Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

1) ostatniego dnia, w którym nastąpiło niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców określonych w odrębnych przepisach;

2) dnia otrzymania wniosku odbiorcy o udzielenie bonifikaty z tytułu niedotrzymania parametrów jakościowych energii elektrycznej określonych w odrębnych przepisach, z wyłączeniem niedotrzymania parametrów jakościowych energii elektrycznej określających dopuszczalne czasy przerwy w dostarczaniu energii elektrycznej;

3) ostatniego dnia, w którym nastąpiło przekroczenie dopuszczalnych czasów przerw w dostarczaniu energii elektrycznej określonych w odrębnych przepisach lub umowach, dla odbiorców przyłączonych do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV;

4) dnia otrzymania wniosku odbiorcy o udzielenie bonifikaty z tytułu przekroczenia dopuszczalnych czasów przerw w dostarczaniu energii elektrycznej określonych w odrębnych przepisach lub umowach, dla odbiorców przyłączonych do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV;

5) dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w pkt 4, dla innych odbiorców niż odbiorca, który złożył wniosek, zasilanych z tego samego miejsca dostarczania co odbiorca, który złożył wniosek, dla których również potwierdzono przekroczenie czasów przerw w dostarczaniu energii elektrycznej.

3.4.7. Przedsiębiorstwo energetyczne, z którym odbiorca zawarł umowę przesyłania lub dystrybucji albo umowę kompleksową, zamieszcza na fakturze informację o dopuszczalnym czasie przerw w dostarczaniu energii elektrycznej.

3.4.8. Przedsiębiorstwo energetyczne, z którym odbiorca zawarł umowę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej albo umowę kompleksową, uwzględnia udzieloną bonifikatę w rozliczeniach za najbliższy okres rozliczeniowy.

4. Zasady ustalania opłat za przyłączanie podmiotów do sieci

4.1. Podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane do sieci dzieli się na następujące grupy przyłączeniowe:

a) **grupa III** – podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, lecz niższym niż 110 kV,

b) **grupa IV** – podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV oraz mocy przyłączeniowej większej niż 40 kW lub prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego w torze prądowym większym niż 63 A,

c) **grupa V** – podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV oraz mocy przyłączeniowej nie większej ni niż 40 kW lub prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego w torze prądowym nie większym niż 63 A,

d) **grupa VI** - podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane do sieci przez tymczasowe przyłącze, które będzie na zasadach określonych w umowie o przyłączenie zastąpione przyłączem docelowym, lub podmioty których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane do sieci na czas określony jednak, nie dłuższy niż jeden rok.

Napięcie znamionowe, o którym mowa powyżej określa się w miejscu dostarczania energii elektrycznej.

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

4.2. Za przyłączenie źródeł współpracujących z siecią oraz sieci przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się dystrybucją energii elektrycznej pobiera się opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia, z wyłączeniem:

a) instalacji odnawialnego źródła energii o mocy elektrycznej zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW oraz jednostek kogeneracji o mocy elektrycznej zainstalowanej poniżej 1 MW, za których przyłączenie pobiera się połowę opłaty ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów,
b) mikroinstalacji, za której przyłączenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej nie pobiera się opłaty.

4.3. Za przyłączenie podmiotów zakwalifikowanych do III grupy przyłączeniowej, oraz podmiotów zakwalifikowanych do VI grupy przyłączeniowej przyłączanych do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, innych niż określone w punkcie 4.2. i 4.3.a, pobiera się opłatę ustaloną na podstawie jednej czwartej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.

4.3.a Za przyłączenie infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego oraz ogólnodostępnych stacji ładowania do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV i nie wyższym niż 110 kV, pobiera się opłatę ustaloną na podstawie jednej szesnastej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.

4.3.b Za przyłączenie magazynu energii elektrycznej pobiera się opłatę ustaloną na podstawie jednej drugiej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.

4.4. Za zwiększenie mocy przyłączeniowej podmiotów zakwalifikowanych do III grupy przyłączeniowej, oraz podmiotów zakwalifikowanych do VI grupy przyłączeniowej, innych niż określone w punkcie 4.2., pobiera się opłatę ustaloną na podstawie jednej czwartej rzeczywistych nakładów poniesionych na zwiększenie mocy przyłączeniowej.

4.5. Za przyłączenie podmiotów zakwalifikowanych do IV lub V grupy przyłączeniowej, oraz podmiotów zakwalifikowanych do VI grupy przyłączeniowej, innych niż określone w punkcie 4.2.i 4.5.a, pobiera się opłatę, która stanowi iloczyn stawki opłaty za przyłączenie zawartej w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE oraz wielkości mocy przyłączeniowej określonej w umowie o przyłączenie, z zastrzeżeniem pkt. 4.6.

Grupa przyłączeniowa	Stawka opłaty [zł/kW]	
	za przyłącze napowietrzne	za przyłącze kablowe
IV, V, VI*	34,40	71,49
VI**	10,00	

*) – w przypadki, gdy jest budowane przyłącze,

**) – w przypadku podłączenia do istniejącej sieci

4.5.a Za przyłączenie infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego oraz ogólnodostępnych stacji ładowania, do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1kV, pobiera się opłatę, która stanowi iloczyn stawki opłaty za przyłączenie zawartej w poniższej tabeli oraz wielkości mocy przyłączeniowej określonej w umowie o przyłączenie, z zastrzeżeniem pkt 4.6.a

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

Grupa przyłączeniowa	Stawka opłaty [zł/kW]	
	za przyłącze napowietrzne	za przyłącze kablowe
IV, V,VI*	8,61	17,86
VI**	2,51	

*) – w przypadki, gdy jest budowane przyłącze,

**) – w przypadku podłączenia do istniejącej sieci

4.6. W przypadku, gdy długość przyłącza przekracza 200 metrów od podmiotów zakwalifikowanych do IV lub V grupy przyłączeniowej, oraz podmiotów zakwalifikowanych do VI grupy przyłączeniowej, innych niż określone w pkt. 4.2. i 4.5.a, w sytuacji gdy jest budowane przyłącze, pobiera się dodatkową opłatę za każdy metr powyżej 200 metrów długości przyłącza pobiera się dodatkową opłatę w wysokości:

a) 42,46 zł - w przypadku przyłącza kablowego,

b) 31,36 zł – w przypadku przyłącza napowietrznego.

4.6.a W przypadku, gdy długość przyłącza przekracza 200 metrów, od infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego oraz ogólnodostępnych stacji ładowania, przyłączanych do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1kV, w sytuacji gdy jest budowane przyłącze, za każdy metr powyżej 200 metrów długości przyłącza pobiera się dodatkową opłatę w wysokości:

a) 10,63 zł - w przypadku przyłącza kablowego,

b) 7,84 zł – w przypadku przyłącza napowietrznego.

4.7. Za zwiększenie mocy przyłączeniowej dla podmiotów zakwalifikowanych do IV lub V grupy przyłączeniowej, oraz podmiotów zakwalifikowanych do VI grupy przyłączeniowej, przyłączanych do sieci o napięciu nie wyższym niż 1 kV, innych niż w pkt. 4.2.,4.3.a, 4.3.b dokonane na wniosek podmiotu przyłączanego, dla którego nie zachodzi konieczność wymiany lub przebudowy przyłącza, pobiera się opłatę stanowiącą iloczyn stawki opłaty ustalonej w taryfie i przyrostu mocy przyłączeniowej.

4.8. Za wymianę lub przebudowę przyłącza bez zwiększenia mocy przyłączeniowej dokonywaną na wniosek przyłączonego podmiotu, opłatę ustala się na podstawie rzeczywistych nakładów z tym związanych.

4.9. Za wymianę lub przebudowę przyłącza związaną ze zwiększeniem mocy przyłączeniowej, dokonywaną na wniosek przyłączonego podmiotu zakwalifikowanego do grup przyłączeniowych, o których mowa w pkt 4.3., pobiera się opłatę stanowiącą sumę rzeczywistych nakładów poniesionych na wymianę lub przebudowę przyłącza ustalonych dla dotychczasowej wielkości mocy przyłączeniowej oraz opłaty za przyrost mocy przyłączeniowej stosownie do pkt 4.4.

4.10. Za wymianę lub przebudowę przyłącza związaną ze zwiększeniem mocy przyłączeniowej, dokonywaną na wniosek przyłączonego podmiotu zakwalifikowanego do grup przyłączeniowych, o których mowa w pkt. 4.5., pobiera się opłatę obliczoną jako sumę rzeczywistych nakładów poniesionych na wymianę lub przebudowę przyłącza ustalonych dla dotychczasowej wielkości mocy przyłączeniowej i opłaty za przyrost mocy wynikającej z iloczynu stawki opłaty ustalonej w taryfie, zależnej od rodzaju przyłącza

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

(napowietrzne lub kablowe) i przyrostu mocy przyłączeniowej stosownie do poniższego wzoru:

gdzie:

$$Op = Nrz * \frac{Pd}{Pp} + Sp * (Pp - Pd)$$

O_p – opłata za przyłączenie w zł,

N_{rz} – rzeczywiste nakłady poniesione na wymianę lub przebudowę dotychczasowego przyłącza w zł,

P_p – wielkość mocy przyłączeniowej w kW, określona w umowie o przyłączenie,

P_d – dotychczasowa moc przyłączeniowa w kW,

S_p – stawka opłaty [zł/kW], przyjęta zgodnie z punktem 4.3.

4.11. Stawki opłat za przyłączenie do sieci dla IV lub V grupy przyłączeniowej oraz podmiotów zakwalifikowanych do VI grupy przyłączeniowej, przyłączanych do sieci o napięciu nie wyższym niż 1 kV, (gdy jest budowane przyłącze) dla przyłącza kablowego uwzględniają koszty zakupu i montażu:

a) złącza kablowego wraz z jego obudową i wyposażeniem,

b) układu pomiarowo-rozliczeniowego i zabezpieczenia przedlicznikowego, wraz z ich obudową i z wyposażeniem do ich montażu.

4.12. W zależności od przyjętego rozwiązania technicznego, przez obudowę, o której mowa w pkt. 4.11., należy rozumieć szafkę złączowo-pomiarową zintegrowaną lub modułową wspólną dla złącza i układu pomiarowo-rozliczeniowego lub odpowiadające jej funkcjonalnie oddzielne szafki złączowe i pomiarowe lub szafki pomiarowe.

Przepisu pkt. 4.11. lit. b) nie stosuje się do przyłączy kablowych w budynkach wielolokalowych oraz innych zespołach obiektów, w których lokalizacja układów pomiarowych nie pokrywa się z lokalizacją złączy kablowych.

4.13. W nakładach, o których mowa w art. 7 ust. 8 ustawy, uwzględnia się wydatki ponoszone na: wykonanie prac projektowych i geodezyjnych, uzgadnianie dokumentacji, uzyskanie pozwoleń na budowę, zakup materiałów do budowy odcinków sieci służących do przyłączenia podmiotów do sieci z uwzględnieniem długości tych odcinków, roboty budowlano-montażowe wraz z nadzorem, wykonanie niezbędnych prób, koszty sporządzenia ekspertyzy wpływu przyłączanych urządzeń, instalacji lub sieci na system elektroenergetyczny, a także koszty uzyskania praw do nieruchomości oraz zajęcia terenu, niezbędne do budowy lub eksploatacji urządzeń.

4.14. W przypadku obiektów wymagających wielostronnego układu zasilania, z wyjątkiem zasilania rezerwowego, opłatę za przyłączenie, ustala się w sposób określony w taryfie. W przypadku zasilania rezerwowego opłatę ustala się na podstawie rzeczywistych nakładów.

4.15. Przyłączany podmiot może wybrać rodzaj przyłącza - kablowe lub napowietrzne, o ile jest ono możliwe do realizacji ze względów technicznych.

4.16. Moc przyłączeniowa w przypadku budynków wielolokalowych określana jest przez projektanta instalacji w porozumieniu z inwestorem lub właścicielem budynku z uwzględnieniem współczynników jednoczesności.

4.17. Podmiot ubiegający się o przyłączenie źródła do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, wnosi zaliczkę na poczet opłaty za przyłączenie stosownie do art. 7 ustawy.

4.18. Podmioty ubiegające się o przyłączenie do sieci, zakwalifikowane do V grupy przyłączeniowej nie wnoszą zaliczek na poczet opłaty za przyłączenie do sieci.

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

5. Opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy

5.1. Operator ustala następujące opłaty za usługi wykonywane na zlecenie odbiorcy:

Lp.	*Wyszczególnienie**	*Stawka w zł za usługę*
1	Przerwanie i wznowienie dostarczania energii:	
	a) na napięciu nN	**115,85**
	b) na napięciu SN	**173,76**
2	Sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego**:	
	a) bezpośredniego	**115,85**
	b) półpośredniego	**173,76**
	c) pośredniego	**246,14**
3	Laboratoryjne sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego (licznika lub urządzenia sterującego)**	- **165,04** zł w przypadku kiedy badanie przeprowadza Przedsiębiorstwo i dodatkowo **72,40** zł za demontaż i montaż licznika bądź urządzenia sterującego lub - kwotę wynikającą z faktury wystawionej przez zewnętrzną jednostkę przeprowadzającą badanie i dodatkowo **72,40** zł za demontaż i montaż licznika bądź urządzenia sterującego
4	Wykonanie dodatkowej ekspertyzy badanego wcześniej układu pomiarowo-rozliczeniowego***	kwota wynikająca z faktury wystawionej przez jednostkę przeprowadzającą badanie
5	Przeniesienie licznika lub licznika i urządzenia (zegara) sterującego (dla liczników strefowych) w inne uprzednio przygotowane i odpowiednio wyposażone miejsce w obrębie tego samego obiektu ****	**144,81**
6	Za każdą godzinę nadzoru pełnionego nad pracami wykonywanymi przez wykonawców niezależnych od Operatora w pobliżu lub na urządzeniach elektroenergetycznych będących własnością Operatora	**72,40**
7	Wyłączenie napięcia, przygotowanie miejsca pracy dla wykonawców, o których mowa w pkt. 6 oraz likwidacja miejsca pracy z ponownym załączeniem urządzeń do sieci Operatora:	
	a) na napięciu nN	**318,53**
	b) w sieci SN	**463,30**

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

8	Założenie plomb na urządzeniach podlegających oplombowaniu, w szczególności po naprawie, remoncie i konserwacji instalacji:	
	- za pierwszą plombę	**40,46**
	- za każdą następną plombę	**8,49**
9	Montaż i demontaż urządzenia kontrolno-pomiarowego instalowanego w celu sprawdzenia dotrzymania parametrów jakościowych energii dostarczanej z sieci*****	**156,19**

* We wszystkich wyżej opisanych przypadkach, w których wymagany jest dojazd służb technicznych Operatora wliczono koszt dojazdu do odbiorcy.

** Opłaty nie pobiera się w przypadku, gdy licznik i urządzenie sterujące jest własnością Operatora, a badanie potwierdziło nieprawidłowości, z wyłączeniem nielegalnego poboru energii.

*** Koszty ekspertyzy pokrywa odbiorca, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowo-rozliczeniowego, z wyłączeniem nielegalnego poboru energii elektrycznej, odbiorcy zwracane są koszty tej ekspertyzy.

**** Opłaty nie pobiera się w przypadku wyniesienia ww. urządzeń z lokali mieszkalnych w zabudowie wielorodzinnej i jednorodzinnej w miejsce ogólnodostępne.

***** W przypadku zgodności zmierzonych parametrów ze standardami określonymi w § 38 ust. 1 i 3 rozporządzenia systemowego lub w umowie, koszty sprawdzenia i pomiarów ponosi odbiorca na zasadach określonych w odrębnej umowie zawartej pomiędzy odbiorcą a Operatorem; w pozostałych przypadkach koszty sprawdzenia i pomiarów ponosi Operator.

5.2. W przypadku, gdy w ramach jednego dojazdu do odbiorcy wykonywana jest więcej niż jedna usługa spośród wymienionych w tabeli, każdą z opłat za wykonanie drugiej i następnych czynności pomniejsza się o kwotę **31,96** zł za dojazd do odbiorcy.

6. Opłaty za nielegalne pobieranie energii

6.1. Przez nielegalny pobór energii elektrycznej należy rozumieć:
1. Pobieranie energii elektrycznej bez zawarcia umowy;
2. Pobieranie energii elektrycznej:
   a) z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego,
   b) poprzez ingerencję w ten układ pomiarowo-rozliczeniowy mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

6.2. W przypadku nielegalnego pobierania energii elektrycznej, o którym mowa w pkt. 6.1. ppkt 1, Operator, może obciążyć podmiot nielegalnie pobierający tę energię, opłatami w wysokości pięciokrotności stawek opłat określonych w taryfie dla jednostrefowej grupy taryfowej, do której ten podmiot byłby zakwalifikowany, zgodnie z kryteriami określonymi w § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego, oraz w wysokości pięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:
1) wielkość mocy wynikającą z rodzaju zainstalowanych odbiorników,
2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż:
   a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy 1 A prądu znamionowego zabezpieczenia - 125 kWh. Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

patrząc od strony zasilania, niedostępne dla ww. podmiotu i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą, a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A,

b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak w lit. a, z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od ilości faz, którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.

6.3. W przypadku udowodnionego okresu nielegalnego pobierania energii elektrycznej, o którym, mowa w pkt. 6.1 ppkt 2, Operator może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz w wysokości dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując wielkości mocy umownej i zużycia tej energii, jakie wystąpiły w analogicznym okresie przed powstaniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej lub po jego ustaniu; opłaty oblicza się dla każdego miesiąca, w którym nastąpiło nielegalne pobieranie energii elektrycznej.

6.4. W przypadku nielegalnego pobierania energii, o którym mowa w pkt. 6.1. ppkt 2 lit. a), gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, Operator może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz w wysokości dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:

1) wielkość mocy umownej określonej w umowie,
2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywista możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż:
   a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy 1 A prądu znamionowego zabezpieczenia 125 kWh. Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe odbiorcy patrząc od strony zasilania, niedostępne dla odbiorcy i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą, a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A,
   b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak w lit. a., z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od ilości faz, którymi nielegalnie pobierano energią elektryczna.

6.5. W przypadku nielegalnego pobierania energii, o którym mowa w pkt. 6.1. ppkt 2 lit. b), gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, Operator może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz w wysokości dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy przyjmując:

1) wielkość mocy umownej określonej w umowie,
2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez danego odbiorcę wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż:

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

a)	Dla układu jednofazowego	3000 kWh
b)	Dla układu trójfazowego i zainstalowanym liczniku o prądzie znamionowym nie wyższym niż 20 A (pomiar bezpośredni) bez względu na przeciążalność licznika	6000 kWh
c)	Dla układu trójfazowego i zainstalowanym liczniku o prądzie znamionowym wyższym niż 20 A (pomiar bezpośredni) bez względu na przeciążalność licznika za każdy 1 A prądu znamionowego licznika	300kWh
d)	Dla układu z przekładnikami prądu (pomiar półpośredni) za każdy 1 A prądu znamionowego obwodu pierwotnego przekładnika prądowego	300 kWh
e)	Przy układzie z przekładnikami prądu i napięcia (pomiar pośredni) za każdy 1 A prądu obliczeniowego I_O	300 kWh

Prąd obliczeniowy I_O określa się według wzoru:

$$I_O = 2{,}5 \times U \times I \quad [A]$$

gdzie:

2,5 – stała [1/kV],

U – górne napięcie znamionowe przekładnika napięciowego [w kV],

I – mniejsza z następujących wielkości:

1) prąd znamionowy strony pierwotnej przekładnika prądowego [w A],
2) suma prądów znamionowych transformatorów oraz innych odbiorników, przyłączonych na napięciu zasilania [w A].

6.6. Opłaty, o których mowa w pkt. 6.3. oblicza się dla całego nie objętego przedawnieniem okresu udowodnionego nielegalnego pobierania energii elektrycznej.

6.7. Opłaty za wykonywanie czynności związanych ze stwierdzeniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej:

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Katowicach
Henryk Kossak

Lp.	Wykonywane czynności	Wysokość opłaty lub sposób jej pobierania
1	Wymiana uszkodzonego przez odbiorcę licznika lub innego urządzenia pomiarowego.	Suma wartości nowego urządzenia pomiarowego, obowiązująca w dniu jego wymiany i opłaty związanej z demontażem i ponownym montażem urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego w wysokości **72,40** zł.
2	Sprawdzenie stanu technicznego układu pomiarowo-rozliczeniowego i założenie nowych plomb na zabezpieczeniu głównym w układzie pomiarowo-rozliczeniowym lub na innym elemencie podlegającym oplombowaniu, w miejsce zerwanych przez odbiorcę plomb lub przez niego uszkodzonych, z wyłączeniem urządzeń, o których mowa w pkt. 4 niniejszej tabeli: *a) dla układu bezpośredniego* *b) dla układu półpośredniego* *c) dla układu pośredniego*	 **169,54** zł **211,98** zł **282,64** zł
3	Poddanie urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego ponownej legalizacji z powodu zerwania przez odbiorcę plomb legalizacyjnych lub ich naruszenia.	Suma opłaty związanej z przygotowaniem urządzenia do legalizacji i legalizacją w wysokości **165,04** zł oraz opłaty związanej z demontażem i ponownym montażem urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego w wysokości **72,40** zł.
4	Założenie, na wskaźniku mocy 15-minutowej lub innym urządzeniu związanym z pomiarem tej mocy, plomby, w miejsce plomby zerwanej lub naruszonej przez odbiorcę.	Iloczyn 150% miesięcznej wartości mocy umownej i składnika stałego stawki sieciowej w grupie taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca.

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

7. Stawki opłat

7.1.Stawki opłat za usługi dystrybucji

4. GRUPA TARYFOWA	Stawka jakościowa	Stawka opłaty przejściowej	Składnik zmienny stawki sieciowej				Składnik stały stawki sieciowej	Stawka abonamentowa
			Szczyt przedpołudniowy	Szczyt popołudniowy	Pozostałe godziny doby	Całodobowo		
	[zł/MWh]	[zł/kW/m-c]	[zł/MWh]				[zł/kW/m-c]	[zł/m-c]
B21	**32,12**	**0,19**				**81,77**	**17,49**	**18,00**
B23	**32,12**	**0,19**	**44,24**	**50,49**	**39,03**		**17,93**	**18,00**

GRUPA TARYFOWA	Stawka jakościowa	Stawka opłaty przejściowej	Składnik zmienny stawki sieciowej	Składnik stały stawki sieciowej	Stawka abonamentowa
			Całodobowo		
	[zł/kWh]	[zł/kW/m-c]	[zł/kWh]	[zł/kW/m-c]	[zł/m-c]
C11	**0,0321**	**0,0800**	**0,2621**	**6,07**	**9,69**
C21	**0,0321**	**0,0800**	**0,2471**	**18,57**	**17,25**

Dyrektor
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak

GRUPA TARYFOWA	Stawka jakościowa	Stawka opłaty przejściowej	Składnik zmienny stawki sieciowej Całodobowo	Składnik stały stawki sieciowej	Stawka abonamentowa
	[zł/MWh] [zł/kWh]	[zł/kW/m-c]	[zł/kWh]	[zł/kW/m-c]	[zł/m-c]
B21em	**32,12**	**0,19**	**163,54[1]** **122,66[2]**	**4,37** **17,49**	**18,00**
C11em	**0,0321**	**0,08**	**0,5242[1]** **0,3932[2]**	**1,52** **6,07**	**9,69**
C21em	**0,0321**	**0,08**	**0,4942[1]** **0,3707[2]**	**4,64** **18,57**	**17,25**
C11s	**0,0321**	**0,08**	**0,2097**	**6,07**	**9,69**

[1]) - stawka stosowana w odniesieniu do odbiorców spełniających kryteria wskazane w punkcie 2.1.11 ppkt 1,
[2]) - stawka stosowana w odniesieniu do odbiorców spełniających kryteria wskazane w punkcie 2.1.11 ppkt 2

Stawki jakościowe ulegają zmianie w przypadku zmiany Taryfy OSP obejmującej zmiany tych stawek. Zmienione stawki są stosowane w rozliczeniach od dnia od którego zaczynają obowiązywać zmiany w Taryfie OSP.

Operator publikuje na stronie internetowej: www.ecosa.pl informację o zmianie stawek jakościowych nie później niż w dniu, w którym zaczynają obowiązywać zmiany stawki.

We wszystkich grupach taryfowych wprowadza się stawkę opłaty OZE w wysokości 3,50 zł/MWh, wskazanej w Informacji Prezesa URE, o której mowa w pkt. 1.1 f) niniejszej taryfy.

We wszystkich grupach taryfowych stosuje się stawkę opłaty kogeneracyjnej w wysokości 3,00 zł/MWh, wskazanej w Rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska, o którym mowa w pkt. 1.1 l) niniejszej taryfy.

We wszystkich grupach taryfowych wprowadza się stawkę opłaty mocowej, wskazanej w Informacji Prezesa URE, o której mowa w pkt. 1.1 i) niniejszej taryfy:

1) w przypadku odbiorców dla odbiorców końcowych innych niż wymienieni w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy w wysokości 0,1412 zł/kWh,

2) w przypadku odbiorców końcowych wymienionych w art. 89a ust. 1 pkt 1) ustawy o rynku mocy, opłatę mocową ustala się dla odbiorców zużywających rocznie:

   a) poniżej 500 kWh energii elektrycznej w wysokości 2,86 zł na miesiąc;

   b) od 500 kWh do 1 200 kWh energii elektrycznej w wysokości 6,86 zł na miesiąc ;

   c) powyżej 1 200 kWh do 2 800 kWh energii elektrycznej w wysokości 11,44 zł na miesiąc;

   d) powyżej 2 800 kWh energii elektrycznej w wysokości 16,01zł na miesiąc.

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą we Wrocławiu
Henryk Kossak